

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum consecrare hoc sacramentum sit proprium sacerdotis? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

Vtrum consecratio huius sacramenti sit propria sacerdotis?

AD primum sic proceditur. Videtur, quod consecratio huius sacramenti non sit propria sacerdotis. Dicitur enim supra*, quod hoc sacramentum consecratur virtute verborum, quæ sunt forma huius sacramenti. Sed illa verba non mutantur, siue dicantur a sacerdote, siue a quocumque alio. Ergo videtur, quod non solus sacerdos, sed etiam quilibet alius possit hoc sacramentum consecrare.

¶ 2 Præterea, Sacerdos hoc sacramentum conficit in persona Christi. Sed laicus sanctus est vnitus Christo per charitatem. Ergo videtur, quod etiam laicus possit hoc sacramentum conficere. Vnde & Chrysostomus* dicit super Matth. quod omnis sanctus est sacerdos.

¶ 3 Præterea, Sicut baptismus ordinatur ad hominum salutem, ita & hoc sacramentum, sicut ex supradictis patet †. Sed etiam laicus potest baptizare: ut supra dictum est*. Non ergo est proprium sacerdotis conficere hoc sacramentum.

¶ 4 Præterea, Hoc sacramentum perficitur in consecratione materiae. Sed alias materias consecrare, scilicet chrisma, & oleum sanctum, & oleum benedictum, pertinet ad solum Episcopum: quarum tamē consecratio non est tantæ dignitatis, sicut consecratio Eucharistiæ, in qua est totus Christus. Ergo non est proprium sacerdotis, sed solius Episcopi hoc sacramentum conficere.

S E D contra est, quod Isidorus* dicit in quadam epist. & habetur in decret. dist. 25. Ad presbyterum pertinet sacramentum corporis & sanguinis Domini in altari Deo conficere.

R E S P O N D E O dicendum, quod (sicut supra dictum est*) hoc sacramentum est tantæ dignitatis, quod non conficitur nisi in persona Christi. Quicunque autem aliquid agit in persona alterius, oportet hoc

Ter. Par. Vol. ij.

D d

fieri

494
4. d. 13. q.
1. a. 1. q.
1. et d. 17
q. 3. a. 3.
q. 1. c. Et
d. 24. q. 2.
a. 1. q. 2.
cor. co. 2.
et a. 3. ad
2.
* qu. 78.
art. 4.
ho. 43. in
opere im
perf. non
remote a
prin to 2
† qu. 67.
art. 3.

in dec. d.
25. c. per
lectis: &
dicitur
Isidor. id
habere in
epistol. ad
Ludifr.
q. 78. a. 1
& 4.

fieri per potestatem ab illo concessam. Sicut autem baptizato conceditur à Christo potestas sumendi hoc sacramentum: ita sacerdoti, cum ordinatur, confertur potestas hoc sacramentum consecrandi in persona Christi. Per hoc enim ponitur in gradu eorum, quibus dictum est à Domino, Hoc facite in meam commemorationem. Et ideo dicendum est, quod proprium est sacerdotum conficere hoc sacramentum.

Ad primum ergo dicendum, quod virtus sacramentalis in pluribus consistit, & non in vno tantum: sicut virtus baptismi consistit in ipsis verbis, & in aqua. Unde & virtus consecratiua non solum consistit in ipsis verbis, sed etiam in potestate sacerdoti tradita in sua consecratione & ordinatione: cum ei dicitur ab Episcopo, Accipe potestatem offerendi in Ecclesia sacrificium, tam pro viuis, quam pro mortuis. Nam & virtus instrumentalis in pluribus instrumentis consistit, per quæ agit principale agens.

Ad secundum dicendum, quod laicus iustus vnitus est Christo vnione spirituali per fidem & charitatem, non autem per sacramentalem potestatem. Et ideo habet spirituale sacerdotium ad offerendum spirituales hostias: de quibus dicitur in Psal. 50. Sacrificium Deo spiritus contribulatus. Et Roman. 12. Exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem. Unde & 1. Petri secundo dicitur, Sacerdotium sanctum, offerre spirituales hostias.

Ad tertium dicendum, quod perceptio huius sacramenti non est tantæ necessitatis, sicut perceptio baptismi, vt ex supradictis patet*. Et ideo licet in necessitatis articulo laicus possit baptizare; non tamen potest hoc sacramentum conficere.

Ad quartum dicendum, quod Episcopus accipit potestatem vt agat in persona Christi super corpus eius mysticum, idest super Ecclesiam. Quam quidem potestatem non accipit sacerdos in sua consecratione: licet possit eam habere ex Episcopi commissione. Et ideo ea, quæ non pertinent ad dispositionem corporis

qu. præc.

a. 11. ad

2. & qu.

73. ar. 3.

poris mystici, non reseruantur Episcopo: sicut consecratio huius sacramenti. Ad Episcopum verò pertinet tradere non solum populo, sed etiam sacerdotibus ea, ex quibus possunt proprijs officijs vti. Et quia benedictio chrisimatis & olei sancti, & olei infirmorum, & aliorum, quæ consecrantur (puta, altaris, Ecclesiæ, vestium, & vasorum) præstat quandam idoneitatem ad sacramenta perficienda, quæ pertinent ad officium sacerdotum: idè tales consecrationes Episcopo reseruantur, tamquam principi totius ecclesiastici ordinis.

ARTIC. II.

Utrum plures sacerdotes possint unam & eandem hostiam consecrare?

AD secundum sic proceditur. Videtur, quòd plures sacerdotes non possint unam & eandem hostiam consecrare. Dicitur enim * supra, quòd plures non possunt simul vnum baptizare. Sed non minor vis est sacerdotis cōsecrantis, quàm hominis baptizantis. Ergo etiam non possunt simul plures unam hostiam consecrare.

495
4. dis. 13.
q. 1. ar. 2.
q. 2.
q. 67. a. 5

¶ 2 Præterea, Quod potest fieri per vnum, superflue fit per multos. In sacramentis autè nihil debet esse superfluum. Cum ergo vnus sufficiat ad consecrandum, videtur quòd plures non possint unam hostiam consecrare.

¶ 3 Præterea, Sicut dicit Aug. super Ioan. * Hoc sacramentum est sacramentum vnitatis. Sed contrarium vnitati esse videtur, multitudo. Ergo non videtur conueniens esse huic sacramento, quòd plures sacerdotes eandem hostiam consecrent.

tract. 26.
in Ioan.
to. 9.

SED contra est, quòd secundum consuetudinem quarundam Ecclesiarum, sacerdotes, cum de nouo ordinantur, concelebrant Episcopo ordinanti.

RESPONDEO dicendum, quòd (sicut dictum est*) Sacerdos cum ordinatur, constituitur in gradu eorū, qui à Domino acceperunt potestatem consecrandi in cœna. Et idè secundum consuetudinem quarundam

ar. præc.